

Sygn. akt IV U 310/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2016r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 stycznia 2015 roku do 31 stycznia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 310/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów art. 57 i art. 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. S., wskazując, że jego stan zdrowia pogarsza się, co wynika w szczególności z występującej astmy oskrzelowej, ataków duszności i kaszlu. Ponadto ubezpieczony wskazywał na okoliczność, iż zwyrodnienia kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego powodują u niego drętwotę kończyn, zaś po przebytej operacji żyłaków prawego podudzia ma zakrzepicę. Cierpi także na refluks żołądkowo-jelitowy oraz przepuklinę rozworu przełykowo-pępkowego. Wnioskodawca pozostaje pod stałą opieką specjalistów, dostał skierowanie na operację więzadła nadgarstka (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 12 lutego 2014r., która nie stwierdziła

u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k.2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. S. do 31 grudnia 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 22.05.2014r. o ponownym ustaleniu renty na okres do 31 grudnia 2014r., k.87 akt rentowych). W dniu 10 grudnia 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.91 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 stycznia 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 16 stycznia 2015r. k.93 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu A. S. od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 12 lutego 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.64 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 12 lutego 2015r. k.95 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 19 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 19 lutego 2015r. k.96 akt rentowych).

Ubezpieczony A. S., ur. (...), ma 46 lat i wykształcenie średnie techniczne. Przez ponad 20 lat wykonywał wyuczony zawód masarza (świadcstwo pracy z 2 listopada 1993 r., k. 9 akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 13 akt rentowych; świadectwo pracy, k. 51 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na okresowy zespół bólowy kręgosłupa C i L/S na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych – bez upośledzenia jego funkcji ruchowej; obustronny zespół cieśni nadgarstka – bez upośledzenia siły i sprawności rąk, zawroty głowy naczyniopochodne; stan po przebytej zatorowości płucnej, otyłość, rozległe nawrotowe żylaki kończyny dolnej prawej z obrzękiem kończyny i zmianami troficznymi podudzia, przepuklinę pępkową oraz na astmę oskrzelową – przewlekłą, niestabilną, częściowo kontrolowaną. A. S. wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości, jednak z powodu schorzenia narządu ruchu aktualnie nie stwierdzono długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami i ostatnio wykonywanej. Zawroty głowy bez objawów ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego wymagają okresowego leczenia i uzupełnienia diagnostyki, ale nie powodują niezdolności do pracy zarobkowej. Aktualny stan kliniczny układu krążenia nie skutkuje niezdolnością do pracy (opinia biegłych lekarzy neurologa, ortopedy, chirurga i kardiologa, k. 10-10v akt sprawy). Od wielu lat ubezpieczony choruje na astmę oskrzelową, która ma przebieg niestabilny z częstymi zaostrzeniami, pomimo systematycznego stosowania różnych leków przeciwastmatycznych. Według analizy wartości spirometrii z pobytu w ośrodku rehabilitacji nie uzyskano znaczącego wzrostu wartości spirometrycznych, u ubezpieczonego utrzymuje się obturacja dróg oddechowych. Potwierdza to trwałą przebudowę dróg oddechowych i postępującą niewydolność oddechową. W ocenie biegłego lekarza pulmonologa A. S. nie jest zdolny do pracy w zawodzie masarza ani do innej pracy fizycznej. Stan zdrowia wnioskodawcy w związku z astmą w dalszym ciągu sprządza częściową niezdolność do pracy. Częściowa niezdolność do pracy istniała w dniu 16 stycznia 2015 r. i trwa nadal do 31 stycznia 2017 r. (opinia biegłego lekarza pulmonologa, k. 22-23 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co

najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłej pulmonolog dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 stycznia 2015r. osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z rozpoznaną astmą oskrzelową, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 stycznia 2017r. W złożonej opinii biegła nie podzieliła stanowiska zawartego w orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 stycznia 2015 r. oraz orzeczeniu Komisji Lekarskiej z dnia 12 lutego 2015 r. W ocenie biegłej, rozpoznana u wnioskodawcy astma oskrzelowa ma przebieg niestabilny z częstymi zaostrzeniami, pomimo systematycznego stosowania wielu leków przeciwastmatycznych. Wieloletnia terapia i rehabilitacja układu oddechowego nie przyniosła normalizacji wyników spirometrycznych. Po zbadaniu opiniowanego i zapoznaniu się ze zgromadzoną dokumentacją medyczną, specjalista pulmonolog wskazał, że analiza wartości spirometrii potwierdza trwałą przebudowę dróg oddechowych i postępującą niewydolność oddechową (opinia biegłej specjalisty pulmonologa, k. 22-23 akt sprawy). Bezspornie stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia narządu ruchu, zawroty głowy bez objawów ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego oraz schorzenia układu krążenia w okresach zaostrzeń dolegliwości wymagają leczenia farmakologicznego, rehabilitacji czy też uzupełnienia diagnostyki, lecz w obecnym stadium zaawansowania nie sprowadzają niezdolności do pracy, także z powodów chirurgicznych (opinia biegłych kardiologa, chirurga, neurologa i ortopedy, k. 10-10v akt sprawy). Jak już jednak wskazano, częściową niezdolność do pracy sprowadza rozpoznana u wnioskodawcy astma oskrzelowa przewlekła, niestabilna.

Analizując sporządzone w sprawie opinie biegłych lekarzy, a w szczególności specjalisty pulmonologa, Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny dowód w sprawie, są logiczne, spójne i należyte uzasadnione. Strony postępowania, w tym organ rentowy, nie zgłaszały zastrzeżeń do opinii biegłych. Nie budzi zatem wątpliwości, że ubezpieczony A. S. spełnia wszystkie warunki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec tego, z uwagi na wnioski biegłej specjalisty pulmonologa, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo wnioskodawcy do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, tj. od 1 stycznia 2015 r. do 31 stycznia 2017 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.